

Η Μάχη του Πολυαράβου Μάνης

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

Οι Μανιάτες νικούν τους Αιγύπτιους του Ιμπραήμ στην περιοχή Πολυάραβος του Ταύγετου και αποτρέπουν για τρίτη και τελευταία φορά την κατάληψη της Μάνης από τον αιγύπτιο στρατηλάτη. Η μάχη, που κράτησε όλη την ημέρα, έγινε στις 28 Αυγούστου 1826...Οι Μανιάτες νικούν τους Αιγύπτιους του Ιμπραήμ στην περιοχή Πολυάραβος του Ταύγετου και αποτρέπουν για τρίτη και τελευταία φορά την κατάληψη της Μάνης από τον αιγύπτιο στρατηλάτη. Η μάχη, που κράτησε όλη την ημέρα, έγινε στις 28 Αυγούστου 1826.

Ο Ιμπραήμ, με τα την αποτυχία του να καταλάβει τη Μάνη από τα δυτικά τον Ιούνιο του 1826, στη Βέργα και τον Διρό, επιχείρησε νέα εκστρατεία από τα ανατολικά αυτή τη φορά, δύο μήνες αργότερα. Με 4.000 άνδρες κατευθύνθηκε προς την ανατολική πλευρά του Ταύγετου, υπό τη διαρκή παρενόχληση των Ελλήνων, που προκαλούσαν φθορές στο στρατό με την τακτική του

κλεφτοπολέμου.

Η αποφασιστική αναμέτρηση δόθηκε στην τοποθεσία Πολυάραβος (75 χιλιόμετρα νοτιοδυτικά της Σπάρτης και 26 χιλιόμετρα βόρεια του Γυθείου), που βρίσκεται σε υψόμετρο 840 μέτρων στο όρος Ζίζαλι της οροσειράς του Ταύγετου. Εκεί είχαν οχυρωθεί 2.000 Μανιάτες με αρχηγούς τον Παναγιώτη, Γεώργιο και Νικόλαο Γιατράκο, τον Ηλία Κατσάκο, τον Γεώργιο και Κωνσταντίνο Μαυρομιχάλη και τον Ηλία Τσαλαφατίνο.

Ο Ιμπραήμ εξαπέλυσε ορμητικά κύματα επιθέσεων κατά των Ελλήνων, οι οποίοι όχι μόνο τις απέκρουσαν με επιτυχία, αλλά, κατά τη διάρκεια της ημέρας, πέρασαν στην αντεπίθεση, προξενώντας βαριές απώλειες στον εχθρό, που άφησε 200 νεκρούς στο πεδίο μάχης. Οι Μανιάτες είχαν μόνο 9 νεκρούς και ισάριθμους τραυματίες, σύμφωνα με τον ιστορικό Σπυρίδωνα Τρικούπη.

Η τρίτη ήττα από τους Μανιάτες σε διάστημα δύο μηνών ανάγκασε τον Ιμπραήμ να παραδεχθεί την αδυναμία του να καταλάβει τη Μάνη κι έτσι πήρε το δρόμο της επιστροφής προς την Τριπολιτσά, όπου έφθασε στις αρχές Σεπτεμβρίου. Οι Μανιάτες με τη μελετημένη και γενναία τους αντίσταση κράτησαν αδούλωτη την πατρίδα τους και με το παράδειγμά τους αναπτέρωσαν το ηθικό των άλλων Ελλήνων.

Την εποχή της Επανάστασης ο Πολυάραβος ονομαζόταν Πολυτσάραβος (δηλαδή τόπος με πολλά τσάρα: αφάνες, ρεϊκία). Πολυάραβος επικράτησε να ονομάζεται παρετυμολογικά, μετά την πανωλεθρία των «Αράβων» του Ιμπραήμ.

Πηγή: SanSimera.gr